

Nog nu

Är du medveten om hur du förstör mig
är ens jag
Vill jag ge tillbaka med samma mynt för att visa dig
vem som egentligen är stark och vem som är svag
Att jag låter dig vinna undermedvetet
slag efter slag
Ty jag skulle aldrig kunna såra någon medvetet
men du gör det om och om igen
Jag ger dig möjligheten
litar på att du innerst inne är någon form av vän
Utan dig vore jag alldeles fylld av den ständiga tomheten

Men jag är trött på att hålla inne med det här
hitta ett sätt att hantera allt du gör
Så jag hittar något skarpt och skär
med låset på dörren i tystnaden då ingen hör
Tar emot lite till
jag kommer klara det
Men att rymma är vad jag egentligen vill
fast i min egen enorma dumhet
Säg inte att du förstår
låtsas inte att du vet hur det känns
Det är du som strör salt i mina sår
allt för att jag inte kan sätta min egen gräns

Men nu har jag fått nog
jag tänker inte ge dig njutningen
Varje gång du slog
men jag slår sista svingen
Ger dig ett finger
försöker vara allt jag kan
Lägger benen på ryggen och springer
jag är den som vann
Den som fick det sista ordet
du kommer aldrig hitta någon som är bättre eller har mer
Jag kommer slänga upp allt du gjort på bordet
blotta dig exponera dig och visa de det ingen ser

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren sandras med Poeter.se id #51441 innehar upphovsrätten